

Vratiti se Medeji na Lovrijencu jedinstven je kazališni doživljaj

Medeja u Dubrovniku i dalje plijeni redateljskim rješenjima i glavnom protagonisticom, a očekuju se izvedbe i idućeg ljeta

Vidjeli smo ovu predstavu u zagrebačkom HNK, ali vratiti se Medeji na Lovrijencu posve je nov teatarski doživljaj – kao da gledate dvije sasvim različite predstave. Tomaž Pandur donosi nam Euripida koji kao da je pisao za naše 21. stoljeće. Kod njega to je priča o disfunkcionalnoj obitelji, priča o zlu, ali i priča o slavi... priča koja iznova dokazuje da stoljeća prolaze, ali ljudska narav ostaje nepromijenjena. Alma Prica već je dobila Nagradu hrvatskog glumišta

za najbolju glavnu žensku ulogu u 2012. godini, ali ona u ovoj ulozi i dalje raste. Nevjerojatna je snaga koja izbija iz njene krhke pojave, baš kao i glumačka perfekcija koja joj dopušta da se u tako tragičnoj roli igra s elementima ironije koji slučaj majke koja ubija vlastite sinove veže za sadašnjost. Naravno da danas ostavljene žene ne ubijaju svoje djecu, ali sjetite se samo koliko je majki, proživljavajući razvod od čovjeka kojeg još vole, sve svoje frustracije bacilo u krila vlastite djece. To je ta slika uništenja na samom kraju predstave. Živa, ali zapravo mrtva žena u krilu vlastite – mrtve – djece. (Bojana Radović)